

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224010162
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8224010162.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.07.2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. OT/28/2024 zo dňa 28.05.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa dopustil tak, že

- dňa 19.03.2024 v čase okolo 14.30 hod. v spálni rodinného domu v obci C. D. XX, E. F., v stave po požití alkoholu pýtal od svojej matky G. B. cigarety, ktoré mu ona odmietla dať, načo jej začal vulgárne nadávať slovami „piča, kurva jebnutá, daj mi cigaretu, lebo ti prijebem“, kde po týchto slovách matka odišla do kuchyne, kde za ňou prišiel a tam do nej opakovane rukami strkal a následne ju oboma rukami chytil pod krk a začal ju škrtiť, pričom počas toho sa jej vyhrážal slovami „zabijem ťa, ty nie si matka“ a následne ju dvakrát udrel pravou rukou do oblasti ľavého líca, kedy týmto konaním jej nespôsobil zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie a zároveň u nej vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie.

Za to mu súd prvého stupňa uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré dodatočne písomne odôvodnil. Podané odvolanie obžalovaný doplnil aj písomným podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 27.06.2024, v ktorom uviedol, že mu nebola okresným súdom uložená protialkoholická liečba ústavnou alebo ambulantnou formou, nakoľko niekoľkokrát uviedol, že má problém s alkoholom a jeho zdroj problémov, či jeho príčina páchania trestných činov spočíva v požívaní alkoholu, ktorý nemá pod kontrolou. Uvedomuje si tento vážny problém so závislosťou, chce ho riešiť a liečiť, aby predišiel možným problémom v budúcnosti. Taktiež si myslí, že ochranné protialkoholické liečenie akoukoľvek formou bude mať určite podstatne väčší význam a vplyv na nápravu jeho osoby, správanie, odstránenie príčiny páchania trestných činov, vyriešenie jeho problému s alkoholom, ako trest v takom stupni stráženia, takého alebo dlhšieho trvania, bez ochranného protialkoholického liečenie akoukoľvek formou, ktorý vôbec nevyrieši ani nevylieči zdroj, príčinu a jeho vážny problém s alkoholom. Preto si myslí, že na nápravu jeho osoby a jeho správania, je potrebné a prvoradá uložiť a absolvovať ochranné protialkoholické liečenie akoukoľvek formou. Myslí si, že by postačil trest kratšieho trvania

v miernejšom stupni stráženia alebo trest domáceho väzenia v akomkoľvek trvaní za súčasného uloženia a absolvovania ochranného protialkoholického liečenia akoukoľvek formou.

Ďalej obžalovaný v podanom odvolaní namietal, že znalecké posudky z odboru psychológia a psychiatria, ktoré sú súčasťou spisu, boli prebraté z iného trestného konania a boli doložené do tohto trestného konania, avšak nie sú aktuálne a sú pre zistenie aktuálneho zdravotného stavu u obžalovaného podstatné a dôležité. V tomto trestnom konaní nebol vypracovaný žiaden aktuálny znalecký posudok aj napriek tomu, že obžalovaný poukazoval na svoj aktuálny zdravotný stav. Taktiež si počas výkonu väzby plne uvedomuje problém so závislosťou od alkoholu a je rozhodnutý tento problém riešiť. Preto si myslí, že je potrebné vypracovanie nových znaleckých posudkov z odboru psychológia a psychiatria, ktoré budú aktuálne a preukážu jeho aktuálny zdravotný stav, potvrdia potrebu ochranného protialkoholického liečenia akoukoľvek formou a bude to mať väčší význam, než trest takéhoto trvania, či dlhšieho trvania v takom stupni stráženia bez ochranného protialkoholického liečenia. Namietal, že jemu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, nie je čo sa týka jeho druhu a výšky zákonný a primeraný, nakoľko na nápravu jeho osoby je v prvom rade potrebné uložiť ochranné protialkoholické liečenie akoukoľvek formou. Vzhľadom na vyššie uvedené bol obžalovaný názoru, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, je potrebné aj vypracovanie nových aktuálnych znaleckých posudkov z odboru psychológia a psychiatria na zistenie, preukázanie jeho aktuálneho zdravotného, psychického, psychologického, duševného stavu, ako aj na zistenie a preukázanie potreby uloženia a absolvovania ochranného protialkoholického liečenia akoukoľvek formou. Úprimne ľutuje spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania voči svojej matke, bola to vyhrotená hádka kvôli alkoholu a kvôli tomu, že zistila, že požil alkohol, ale nedošlo k žiadnemu fyzickému napadnutiu, ako tvrdí matka, čo potvrdzuje, že nemala žiadne poranenia ani zranenia. Pod vplyvom alkoholu, nátlaku, hádke, teroru a všetkého ďalšieho zo strany jeho matky si neuviedomoval, čo v tej chvíli vyhrotenej hádke a všetkého ďalšieho povedal a vie, že takéto slová nemal povedať, ani nič podobné, bola to jeho chyba, ale nič z toho, čo povedal by nikdy neurobil, pretože to nemyslel vážne, to vie určite. Chcel len, aby v tej chvíli dlhodobý, každodenný psychický nátlak, osočovanie, obviňovanie, kontrolovanie, hádky, teror a hádka skončili ako aj ďalšie veci zo strany jeho matky a dala mu pokoj, pretože to už bolo neznesiteľné, nedalo sa to vydržať a bol to veľký nátlak na jeho osobu, ako aj psychiku, preto aj najprv začal užívať antidepresíva, aby to vydržal zvládať a v ten deň aj alkohol, nakoľko ani spomínané lieky mu nepomáhali zvládať konanie jeho matky voči jeho osobe, jeho psychike a je presvedčený, že každý človek by takéto konania a veci nedokázal zvládať do nekonečna. O to viac ľutuje svoje spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania nakoľko sa vyhrážal svojej matke a tým, čo jej v tej chvíli povedal, veľmi jej citovo ublížil, ale nemyslel to vážne a nič z toho by nikdy neurobil, len chcel, aby ten teror, nátlak a ďalšie veci z jej strany voči nemu konečne prestali a skončili v tej chvíli. Taktiež si uvedomuje a veľmi ľutuje ako veľmi jej svojím konaním ublížil, pretože matku má iba jednu, vždy sa o neho riadne starala, dala mu všetko vždy čo potreboval a bolo potrebné, no hlavne, ktorá mu dala život a bez nej by dnes ani nežil, taktiež mu dala vždy všetku jej materinskú lásku. Za svoje konania, skutok, slová, a čo v tej chvíli povedal sa jej už niekoľkokrát ospravedlnil, že ho to veľmi mrzí, že to veľmi ľutuje, že si to bude vždy vyčítat' a že sa to už nikdy nestane, ani voči nej alebo niekomu inému, aj že takéto slová jej už nikdy v živote nepovie ani nikomu inému, nikdy. Taktiež jej povedal a aj chce vyriešiť a napraviť ich rozvrátený vzťah, všetko dať do poriadku, všetko napraviť, vyriešiť ale hlavne, že chce vyriešiť a liečiť jeho veľmi vážny problém s alkoholom, s čím súhlasí, je rada za takéto rozhodnutie a akokoľvek ho v tom podporí, bude podporovať, pretože nechce aby požíval alkohol, ničil seba alkoholom. Ďalšou podstatnou zmenou a rozhodnutím, ktoré realizuje už teraz je, že po výkone trestu a absolvovaní ochranného protialkoholického liečenia sa nevráti na adresu k rodičom, pretože tam už nebude mať trvalý pobyt, čiže do spoločnej domácnosti k jeho matke a už teraz zariaďuje samostatné bývanie pre seba, nakoľko sa chce osamostatniť úplne a nebývať už s rodičmi v spoločnej domácnosti, čím taktiež predíde možným hádkam a všetkého, čo sa dialo doteraz, určite sa taktiež chce vrátiť naspäť aj do práce buď na Slovensku alebo naspäť do zahraničia kde pracoval doteraz, viesť riadny, usporiadaný, bezproblémový a normálny život. Žiadal odvolací súd, aby svojou prieskumnou povinnosťou v zmysle trestného poriadku odstránil všetky vady napadnutého rozsudku, nakoľko súd pozná zákon.

V písomných dôvodoch odvolania doručeného krajskému súdu 01.07.2024 obžalovaný uviedol, že toto smeruje voči časti výroku rozsudku, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. V prvom rade namietal, že napadnutý rozsudok je arbitrárny. Poukázal na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorej každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Obsahom základného

práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, pričom však všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (napr. IV. ÚS 115/03 a III. ÚS 209/04, 1. ÚS 110/07). Ďalej odvolateľ uviedol, že samotný súd aj prokurátor sa vyjadril, že má problém s alkoholom. Žiadal o liečbu, pretože si nevie pomôcť. Domnieva sa, že v spise sa nachádzajú staré znalecké posudky jeho osoby, o ktoré sa súd opiera a nie sú aktuálne, čím nebola dodržaná kontrabilita konania. Aj napriek tomu sa podľa jeho názoru súd dostatočne nevysporiadal s celou skutkovou situáciou a dal mu príliš vysoký trest a dokonca v strednom stupni stráženia, čo je pri jeho evidentnej závislosti neprimerané. Samotný trest nemá na neho žiadnu represiu, pretože je závislý na alkohole a sám si nevie pomôcť (čo potvrdil aj súd). Opätovne žiadal o liečenie a zníženie trestu, je chorý človek, ktorý potrebuje protialkoholickú liečbu a nie nebezpečná osoba pre spoločnosť. Domnieva sa, že sa s tým súd nevysporiadal a opomenul to. Pojem trest je nepochybne jedným z ústredných pojmov celého trestného práva. Tento pojem je však potrebné vnímať medziodborovo a nielen z pohľadu trestnoprávnej náuky. Trest môže totiž v rôznych odboroch nadobúdať rôzny význam. Ako jeden z najzaujímavejších medziodborových pohľadov sa javí pohľad na tento inštitút z oblasti psychológie a to aj preto, že pre bežného čitateľa môže byť takýto výklad. Význam odôvodnenia rozsudku pre jednotlivé subjekty trestného konania spočíva v tom, že tieto majú právo sa dozvedieť nielen to, ako príslušný súd rozhodol o podanej obžalobe, ale aj prečo. Náležité odôvodnenie rozsudku má význam nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska naplnenia základných funkcií trestného práva, medzi ktoré nepochybne patrí výchovné a preventívne pôsobenie rozhodovania trestných súdov na jednotlivých členov spoločnosti. Odôvodnenie rozsudku umožňuje subjektom trestného konania posúdiť, ako konajúci súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné a hmotno-právne predpisy a akými úvahami sa riadil pri svojom rozhodovaní. Odôvodnenie každého rozsudku musí tak spĺňať požiadavku jeho zákonnosti, presvedčivosti a preskúmateľnosti. Požiadavke riadneho odôvodnenia rozsudku zodpovedá také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové - relevantné otázky súvisiace s predmetom trestného konania. Povinnosťou konajúceho súdu však nie je v odôvodnení rozsudku reagovať na všetky skutočnosti, ktoré v priebehu trestného konania (hlavného pojednávania) vyšli najavo, ak len také skutočnosti, ktoré majú význam pre posúdenie otázky viny, trestu, prípadne iných výrokov, ktoré sú súčasťou rozsudku (porov. rozpadnutia ESLP vo veci Geogidas v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997, m. m., porov. rozsudok vo veci Rniz Torija v. Španielsko, z 09. decembra 1994, Annuaire, č. 303 – B a rovnako porov. rozhodnutie III. ÚS 209/04, m. m. IV ÚS 115/03). Z odôvodnenia rozsudku musí vyplývať vzťah medzi obsahom vo veci vykonaných dôkazov a deklarovateľnými skutkovými zisteniami na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Deklarované skutkové zistenia musia byť výsledkom logického zhodnotenia vo veci vykonaných dôkazov v súlade s procesnými pravidlami hodnotenia dôkazov normatívne ustanovených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či dôkazy obstaral súd, prokurátor, policajt alebo obvinený či jeho obhajca. Požiadavka riadneho odôvodnenia deklarovateľných skutkových zistení nezodpovedá procesnému postupu konajúceho súdu, keď tento vykonané dôkazy iba formálne - mechanicky prezentuje (reprodukuje) ich obsah bez toho, aby k nemu zaujal hodnotiace stanovisko. Konajúci súd by mal zaujať hodnotiace stanovisko k všetkým vo veci vykonaným dôkazom, a to aj v prípade, ak tieto nemajú žiaden význam pre rozsudok jeho výrokovú časť, v takom prípade musí byť zrejmé, prečo nemajú žiaden význam pre relevantné skutkové zistenia. Osobitnú pozornosť si zaslúži tzy. problematika opomenutých dôkazov, teda dôkazov, ktoré vo veci boli vykonané a ktoré z hľadiska svojho obsahu majú podstatný význam pre správnosť skutkových zistení, avšak konajúci súd ich v odôvodnení rozsudku opomenul čo i len formálne reprodukovat'. Obdobná procesná situácia nastáva v prípade, keď konajúci súd v odôvodnení svojho rozhodnutia reprodukuje iba časti (určité sekvencie) výpovede vyslúchaných osôb (resp. jednej z ich viacerých verzii), ktoré však nedávajú na dôkaznú situáciu ucelený pohľad a nemôže byť smerodajnými z hľadiska zákonného hodnotenia takýchto dôkazov. Odôvodnenie rozsudku, ktoré vykazuje prezentovanú procesnú neperfektnosť, znamená vo svojich dôsledkoch nezákonnosť, nepresvedčivosť a nepreskúmateľnosť aj samotného rozsudku (porov. 3To 6/2008). Odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k deklarovateľným skutkovým zisteniam musí byť adresné, t. j. musí byť zrejmé, ktorá konkrétna skutková okolnosť, na základe ktorého konkrétneho dôkazu je objektivizovaná - preukázaná, pretože všetky dôkazy spravidla reprezentujú skutok ako celok, ale sa viažu na jednotlivé časti skutku, ktoré v súhrne tvoria celok. Uvedené osobitne platí v procesnej situácii, keď si jednotlivé dôkazy navzájom odporujú, preto z odôvodnenia rozsudku musí byť zrejmé, prečo v prípade rozporov medzi jednotlivými dôkazmi súd uveril len niektorým. Z odôvodnenia rozsudku musí byť

zrejme, ako sa konajúci súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Stanovisko k obhajobe obžalovaného konajúci súd vyjadruje poukazom na skutkové zistenia súdu, na základe vykonaného dokazovania, ktoré buď potvrdzujú obhajobné prednesy obžalovaného, alebo ich vyvracajú. Vo vykonaných dôkazoch, v ich dôkaznej sile bude spravidla spočívať argumentácia súdu, prečo prípadne nevyhovel návrhu na vykonanie ďalších dôkazov prednesených obžalovaným alebo jeho obhajcom, prokurátorom, prípadne inou procesnou stranou v súdnom konaní. Obsahom povinnosti konajúceho súdu vyrovnat' sa s obhajobou obžalovaného korešponduje aj povinnosť súdu vyrovnat' sa s obhajobou obžalovaného, ktorá je obsahom prednesu obžalovaného či jeho obhajcu v rámci ich záverečných rečí, a to aj napriek tomu, že tieto nemajú charakter procesného dôkazu. Pojem „obhajoba“ je potrebné v uvedenom kontexte interpretovať extenzívne aj vo vzťahu k prednesu záverečných rečí, teda neobmedzovať výlučne na obsah výpovede obžalovaného a obsah iných procesných dôkazov, na vykonaní ktorých obžalovaný participuje. Právne úvahy v odôvodnení rozsudku znamenajú podradenie skutkových zistení súdu pod príslušné ustanovenia v jeho všeobecnej aj osobitnej časti. Nestačí preto iba paušálne citovať právne vety skutkovej podstaty trestného činu, ale je potrebné konkrétne uviesť, akými dôkazmi sú ich jednotlivé znaky preukazované, a to v spojení so všeobecnými ustanoveniami o trestnej zodpovednosti. Vo vzťahu k právnym záverom odôvodňujúcim výrok rozsudku o vine sa žiada osobitne akcentovať, že tento musí byť výrazom celkom jednoznačného, žiadne dôvodné pochybnosti nevzbudzujúceho záveru, že sa práve obžalovaný dopustil skutku uvedeného vo výroku rozsudku, že tento skutok vykazuje znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti trestného zákona, a to v spojení so znakmi všeobecnej časti (porov. III. ÚS 25/06). Pokiaľ ide o odôvodnenie výroku o treste, tento tvorí, napriek svojej autonómnej povahe, logickú podmienenosť s výrokom o vine. Právne úvahy týkajúce sa odôvodnenia výroku o treste musia vychádzať zo zásad pre ukládanie trestu ustanovených v § 34 Tr. zákona, pričom sa žiada osobitne sa vyrovnat' v odôvodnení rozsudku najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona. Vzhľadom na význam poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vo vzťahu k výroku o treste je potrebné zvýšenú pozornosť venovať nielen ich zisťovaniu dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, ale pri odôvodňovaní výroku o treste nimi konkrétne argumentovať, a to z hľadísk uvedených v § 38 ods. 3 a nasl. Tr. zákona. Obdobne je potrebné argumentovať aj rozhodnutie o upustení od potrestania (§ 40 Tr. zákona), o mimoriadnom znížení trestu (§ 39 Tr. zákona), ako aj pri každom inom výroku o treste. Riadne odôvodnenie rozsudku má význam aj z hľadiska preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Citoval ďalej R 6/1970: Ak je súd postavený pred úlohu vyhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť iba okolnosťami svedčiacimi o vierohodnosti druhého dôkazu. II. ÚS 78/05: Odôvodnenie má presvedčiť účastníkov konania, že súdne rozhodnutie boh výsledkom starostlivého zhodnotenia relevantných faktov, že nebolo doprovodom vopred prijatého rozhodnutia a že nebolo svojvoľné. Z uvedeného dôvodu je preto potrebné trvať na logickej súladnosti a vecnej konzistencii odôvodnenia rozhodnutia, ktoré nemôže opomenúť dôležité skutočnosti a tieto ponechať bez odpovede. R 68/2008-I.: Z kontextu § 168 ods. 1 TP vyplýva, že každý výrok rozsudku musí byť odôvodnený presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu boh preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 TP, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne. I. ÚS 712/2014: K porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a výkladných slobôd dôjde, ak súd nedostatočne odôvodnil napadnuté rozhodnutie a vinu sťažovateľa založil iba na simplexnom zovšeobecňujúcom konštatovaní, bez odkazu na vykonané dokazovanie a odôvodnenie všetkých pre vec rozhodujúcich skutočností. Odvolateľ má za to, že odsudzujúci rozsudok absentuje jeho obligatórnu súčasť — úvahy súdu, preto nemôže relevantne podrobiť tieto úvahy kritike a dôsledne vyhotoviť odvolanie/doplnenie odvolania. Rozsudok vo svojej drvinej väčšine len poukazuje na vykonané dokazovanie (nie aktuálne) a na iné jeho skutky a to sa opakuje, je však úlohou súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť a tým umožniť strane podať relevantné odôvodnenie. Aj toto právo mu bolo podľa jeho názoru konaním súdu upreté. Napadnuté rozhodnutie považuje obžalovaný za arbitrárne, nedostatočne preskúvané a neodôvodnené, absentuje obligatórne náležitosti odôvodnenia a preto nemôže podať dôsledné odvolanie, pretože mu konajúci súd neuviedol obligatórne náležitosti odôvodnenia v zmysle ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku. Súd nemôže opomenúť zásadu in dubio pro reo stále totiž platí, že ak je možné v trestnej veci dospieť k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým verziám, má súd povinnosť prikloniť sa k tej z nich, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia. Ústavný súd SR uviedol, že táto ústavná zásada in dubio pro reo je konkretizovaná v § 2 Tr. poriadku z ústavnej zásady prezumpcie nevinu vyplýva, že obvinenému sa musí vina dokázať a v prípade pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie sa musí rozhodovať v prospech obvineného. Pričom obvinený nie je povinný dokázať

svoju nevinu a nesmie byť donútený k výpovedi alebo priznaniu (PL. US 12/98). V nadväznosti na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd starostlivo zvážil všetko vyššie uvedené a navrhol, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa

§ 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Taktiež zaviazal súd prvého stupňa na vyhotovenie nových znaleckých posudkov na jeho osobu alebo rozhodol sám.

Obžalovaný následne doplnil odvolanie podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 19.07.2024, kde uviedol, že má problémy s alkoholom. Keď si vypije, nevie čo robí, nepamätá si nič po požití alkoholu (potvrdili by to aj samotné znalecké posudky). Žiadal súd prvého stupňa o vypracovanie aktuálnych znaleckých posudkov na jeho osobu. Celá situácia je nepríjemná a je mu to veľmi ľúto, nechce ubližovať svojej rodine, poslal im ospravedlňujúci list. Sami rodičia mu vraveli, že sa má dať liečiť, lebo sa nezbaví svojho problému. Samotný trest nevyrieši jeho veľký problém, čo sa potvrdilo aj pri jeho predchádzajúcich trestoch. Chce byť platným a plnohodnotným členom spoločnosti a žiada o šancu. Obžalovaný je názoru, že sa súd vôbec nezaoberal alternatívnymi trestami, ktoré uprednostňuje novela Trestného zákona. Samotný trest nemá na neho žiadnu represiu, pretože je závislý na alkohole a sám si nevie pomôcť. Opätovne žiadal o liečenie a zníženie trestu alebo o alternatívny trest. Je chorý človek, ktorý potrebuje protialkoholickú liečbu a nie je nebezpečná osoba pre spoločnosť. Nie je zlý človek, agresor, násilník alebo že by niekomu ubližoval niečo podobné, že by mal trestnú činnosť páchať cielene, zámerne a že za to môže jeho závislosť s ktorou si nevie pomôcť, aj keď sa už o to niekoľko krát pokúšal. Nikdy sa za triezveho stavu alebo predtým než začal mať problém s alkoholom nedopustil žiadnej trestnej činnosti a bol normálnym človekom bez problémov. Verí, že po vyliečení sa zo závislosti od alkoholu to dokáže a bude slušným človekom. Preto si myslí, že nemusí byť vo výkone trestu odňatia slobody takú dlhú dobu, nakoľko to nebude mať žiaden vplyv na jeho nápravu a liečbu. Myslí si, že je potrebné, aby čo najskôr nastúpil a podrobil sa odbornej protialkoholickému liečbe, ktorá by určite mala podstatný a veľký vplyv na jeho závislosť, ako aj na páchanie trestnej činnosti, ktorej sa už nikdy nechce dopúšťať. Domnieval sa, že sa s tým súd prvého stupňa nevysporiadal a opomenul to.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

Z predloženého spisu krajský súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 28.05.2024 po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je uvedený v obžalobe a súd prijal toto vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu. Z tohto dôvodu potom neobsahuje ani odôvodnenie rozsudku hodnotenie dôkazov vo vzťahu k výroku o vine, keďže je v súlade s ustanovením § 257 Tr. poriadku.

Podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že

- a) je nevinný,
- b) je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe,
- c) nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 2 Tr. poriadku predseda senátu súčasne obžalovaného poučí o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b) alebo písm. c), a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8.

Podľa § 257 ods. 3 Tr. poriadku ak má obžalovaný obhajcu, môže sa s ním pred vyhlásením podľa odseku 1 radíť.

Podľa § 257 ods. 4 Tr. poriadku ak to vyžadujú okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo obžalovaného, môže súd obžalovanému povoliť, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku. O tom musí byť obžalovaný poučený.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 6 Tr. poriadku pred rozhodnutím súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, ako aj pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa odseku 4 súd zistí stanovisko prokurátora, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak sú prítomní na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku súd po vyhlásení obžalovaného podľa odseku 5 rozhodne uznesením, či toto vyhlásenie obžalovaného prijíma lebo neprijíma. Súd neprijme vyhlásenie o vine, ak obžalovaný v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov a zmenu svojho postoja v konaní pred súdom dostatočne neodôvodnil.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevyklučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Krajský súd v tejto súvislosti dodáva, že skutok zodpovedá právnej kvalifikácii, ktorej sa vyhlásenie obžalovaného týka, vykonané dokazovanie tiež poskytovalo dostatočný podklad pre to, aby súd vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný, prijal. Krajský súd tiež nezistil ani skutočnosti nasvedčujúce porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, čo je jediným prípustným dovolacím dôvodom v prípade takéhoto vyhlásenia (§ 257 ods. 5 Tr. poriadku). Vo vzťahu k tomuto postupu teda neboli zistené žiadne pochybenia.

Odvolací súd teda preskúmaval iba výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný bol v minulosti osemkrát súdne trestaný, trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/43/2016 bol uznaný vinným z prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere šiestich mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu jedného roka a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 2 roky, odsúdenie je zahladené. Trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/19/2018 zo dňa 09.07.2018 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, dňa 26.3.2019 bol nariadený výkon trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu trestu bol podmiennečne prepustený 18.11.2019, v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa následne osvedčil. Trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/32/2018 zo dňa 26.10.2018 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 01.06.2019. Trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/17/2019 zo dňa 28.05.2019 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/19/2018 a sp. zn. 0T/32/2018. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/4/2021 zo dňa 27.05.2021 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 07.07.2022. Rozhodnutím holandského súdu Rechtbank Zeeland-West-Brabant zo dňa 21.09.2021 sp.

zn. 02-143231-21 bol obžalovanému uložený podmienený trest vo výmere 7 dní so skúšobnou dobou dva roky. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/10/2022 zo dňa 12.01.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 31PP/70/2023 zo dňa 07.11.2023 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu s tým, že mu bola uložená skúšobná doba 30 mesiacov s probačným dohľadom na jeden rok, taktiež mu bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Napokon trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 11T/4/2023 zo dňa 13.07.2023 bol obžalovaným uznaný vinným z prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pričom súd upustil od uloženia ďalšieho trestu.

V evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR má obžalovaný celkovo 11 priestupkov, pričom v siedmich prípadoch išlo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil buď voči svojej matke, alebo voči obom rodičom alebo voči inej osobe (priestupky zo dňa 01.05.2018, 04.07.2018, 31.08.2018, 23.10.2018, 07.06.2020, 07.04.2021 a 18.03.2024).

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd prvého stupňa riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Odvolací súd, tak ako súd prvého stupňa u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona teda, že obžalovaný sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval, keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím sa dokazovanie obmedzilo len na dôkazy súvisiace s výrokom o treste a v rámci záverečnej reči a posledného slova, skutok úprimne oľutoval, keď uviedol, že si uvedomuje, že má vážny problém s alkoholom a je preto rozhodnutý liečiť sa a absolvovať protialkoholické liečenie. Z príťažujúcich okolností prihliadol súd na § 37 písm. m) Tr. zákona, teda, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd prihliadal najmä na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/10/2022 zo dňa 12.01.2023, právoplatným dňa 17.01.2023, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pričom uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 31PP/70/2023 bol dňa 07.11.2023 podmiennečne prepustený z výkonu tohoto trestu odňatia slobody, s určením skúšobnej doby v trvaní 30 mesiacov a s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným v trvaní jedného roka, s uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Vzhľadom na plynutie skúšobnej doby odo dňa 07.11.2023 bolo zrejmé, že predmetného skutku sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Navyše zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 19.03.2024 o 15.47 hod. bolo zistené, že obžalovanému bola nameraná hodnota 1,26 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo zodpovedá 2,63 ‰.

Pretože konanie obžalovaného bolo posúdené ako úmyselný trestný čin nebezpečného vyhrážania, prihliadal súd pri rozhodovaní o treste aj na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona. Obžalovanému teda vzhľadom na rovnaký pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bolo možné ukladať trest odňatia slobody podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona vo výmere od 6 mesiacov do 3 rokov.

Čo sa týka odvolacej námietky ohľadom uloženia ochranného protialkoholického liečenia akoukoľvek formou obžalovanému, odvolací súd uvádza, že ochranné liečenie je obžalovanému aktuálne uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 11T/4/2023 zo dňa 13.07.2023, ktoré obžalovaný doposiaľ neabsolvoval. Taktiež ako už to krajský súd uvádzal Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 31PP/70/2023 zo dňa 07.11.2023 okrem iného obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktoré obžalovaný nerešpektoval. Obžalovaný v súčasnosti priznáva svoju závislosť na alkohole a má záujem svoju závislosť liečiť. Avšak z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že obžalovaný mal v minulosti šancu liečiť sa zo závislosti od alkoholu, ktorú do vzatia do väzby v tejto veci neabsolvoval, navyše odvolanie v tejto veci podal len obžalovaný a krajský súd nemohol uložiť len na podklade ním podaného odvolania ochranné liečenie, pretože by tým zmenil rozsudok v neprospech obžalovaného.

Ako to plynie z vyššie uvedeného obžalovaný sa v minulosti dopúšťal skutkov po požití alkoholických nápojov, tak ako je to aj v tomto prípade. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti v danom prípade neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu, než nepodmienečného trestu odňatia slobody a uloženie uvedeného druhu trestu najvýraznejšie odôvodňuje práve tá skutočnosť, že sa tohto úmyselného trestného činu obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Aplikujúc teda vyššie uvedené zákonné ustanovenia, v súlade so zásadami pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zákona, keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, považoval krajský súd za zákonný a primeraný trest odňatia slobody v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 18 mesiacov tak ako ho uložil okresný súd. Na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd prvého stupňa správne zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Uložený trest je pritom v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda ide o mierny trest, ukladanie alternatívneho trestu by v prípade obžalovaného neplnilo ani prevýchovný účel, keď tento ani pod hrozbou plynutia skúšobnej doby podmienenečného prepustenia nielen že nevedol riadny život, ale nerešpektoval ani súdom nariadený zákaz požívania alkoholických nápojov. Trest okrem individuálnej funkcie má plniť aj funkciu generálnej prevencie, teda iných odradiť od páchania trestnej činnosti. Z týchto pohľadov spĺňa podľa názoru krajského súdu okresným súdom uložený trest obe tieto funkcie.

Pokiaľ ide o návrh obžalovaného, aby súd nariadil vykonať dokazovanie vypracovaním znaleckého posudku z odvetvia psychiatria a z odboru psychológia, ani krajský súd nezistil dôvody, pre takýto postup, keď nie v každej trestnej veci je nutné zakaždým skúmať či už psychický profil páchatel'a, tobôž skúmať jeho duševný stav. U obžalovaného nebola totiž ani v iných konaniach zistená duševná choroba ani duševná porucha, bola u neho zistená závislosť na alkohole na III. vývojovom stupni podľa Jellineka (znalecký posudok zo dňa 19.03.2023) ako aj emočne nestabilná porucha osobnosti. Obžalovaný má aktuálne nariadené v inej trestnej veci ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou, ktoré ani napriek značnému časovému odstupu do vzatia do väzby neabsolvoval. Napokon obžalovanému nič nebránilo a ani nič nebráni dobrovoľne sa podrobiť protialkoholickému liečeniu, pričom pri liečbe závislosti na alkohole je prvoradá snaha obžalovaného, nie lekárov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nezistiac dôvody pre zmenu rozsudku v prospech obžalovaného, krajský súd odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.